НА ПРАЗНИК В ХРАМ "СВ. ПРОРОК ИЛИЯ"

Истинските християни, търсейки лично спасение, идват в Църквата, включват се чрез богослужението и тайнствата в мистичния ú живот и така стават жива частица от нейния богочовешки организъм. От християнска гледна точка стремежът към лично спасение е единственият възможен и правилен мотив за включване в общността на вярващите.

За съжаление малцина разбират по този именно начин членството си в Църквата. Неосъзнавайки, че са част от нея, те се държат като външни, странични хора и са готови да недоволстват, да съдят и да сипят обвинения, ако нещо в храма не става по вкуса им или по собствените им обикновено погрешни разбирания (1).

На **Великия четвъртък** Църквата напомня за няколко събития: омиване нозете на учениците от Сина Божи, Тайната вечеря, молитвата на Спасителя в Гетсиманската градина и предаването Учителя на любовта на тежки страдания и кръстна смърт. Вечерта на този ден се четат дванадесет Евангелия. След прочитането на петото Евангелие, свещенослужителите изнасят от олтаря в средната част на храма св. Кръст. Християните падат на колене пред него благоговейно и смирено целуват раните на Спасителя, доброволно понесени от Него за спасение на човечеството. Дванадесетте евангелски зачала са подбрани от Църквата така, че да се очертаят напълно страданията на Спасителя (3). На Велики четвъртък – 09.04.2015 г. след Василиевата св. Литургия, бе отслужено св. тайнство Велик Маслосвет в **храм "Св. Пророк Илия"** ("Дружба 2"). В Църквата съществува Тайнството на Елеосвещението: за да може човекът, започвайки да лекува тялото, да не забрави за душата и за причината за болестта – греха (2).

"Болен ли е някой между вас, нека повика презвитерите църковни, и те да се помолят над него, като го помажат с елей в името Господне. И молитвата, произлизаща от вярата, ще изцери болния, и Господ ще го дигне; и ако грехове е сторил, ще му се простят" (Иак. 5:14-15)

Велики петък е най-тъжният, най-тежкият ден за Божия син. **На утренната служба** (т.е. на Велики четвъртък вечерта) се четат **дванадесет откъса от Евангелието**, които разказват за страданията на Иисус Христос. По време на богослужението вярващите държат в ръце запалени свещи – символ на величието на Спасителя по време на страданията му и духовното бодърстване на християните. На Велики петък през деня не се служи Света литургия, защото в този ден Сам Господ принесъл Себе Си в жертва, а се извършва богослужение, наречено **Царски Часове. На вечернята в храма се припомня и съпреживява Христовите страдания, смърт и погребение.** Преди началото на службата, на специално издигнато

място в средата на храма се издига “гробът” Христов, украсен с цветя, а на престола се поставя светата Плащан*и*ца – изкусно извезан плат с изображението на положения в гроба Спасител, който символизира саванът с който е било завито Неговото тяло след свалянето Му от Кръста. Християните пристъпват към гроба Христов и благоговейно се покланят на плащаницата, символично преживявайки момента на смъртта и погребението на Господа. По време на вечерното богослужение Плащаницата се изнася от олтара и се извършва специално богослужение, наречено опело Христово. Песнопенията са посветени на страданията и смъртта Христови. Едно от тях се нарича “Плачът на Богородица” – молитва в памет на душевните страдания на Дева Мария, която стояла до кръста на своя Син и Го призовавала, произнасяйки скръбни слова. След като се изнесе Плащаницата на вечерното богослужение, с нея се обикаля около храма и символично се извършва погребението на Христос. В края на вечернята свещеникът взема Плащаницата от престола и я полага в “гроба” в центъра на храма. Поклонението на плащаницата продължава две денонощия, до късно в събота вечер, когато тя се внася обратно в олтара минути преди пасхалното шествие на кръста (3).

---

1) Свещ. Ал. Лашков, Пътят към храма – част 1

2)Свещ. Ал. Лашков в pravoslavieto.com

3)Учебник по Литургика на Архим. Йона, pravoslavieto.com

